MINISTERSTVO PRÁCE A SOCIÁLNÍCH VĚCÍ

PRÁVO NA DĚTSTVÍ

Základní východiska fungování domácnosti

(transformované pobytové zařízení)

Domácnost v transformované pobytové službě je místem pro výkon různých forem náhradní výchovné péče způsobem odpovídajícím běžné rodině. Stejně jako neexistuje standard fungování běžných domácností, není stanovena jednotná norma této domácnosti. Slovem „běžný“ je myšlen standard bydlení obvyklý v České republice.

Doma jsou zde osoby, které zde žijí a bydlí. Ony určují ráz a chod domácnosti. Domácnost se neřídí pevným řádem, ale individuálními potřebami dětí. Pracovníci jsou zde od toho, aby dětem pomáhali, zajišťovali bezpečí a naplňovali jejich potřeby.

Jak poznat rodinné prostředí v transformované domácnosti?

1. Domácnost funguje na rodinných principech, které vychází z potřeb jejích členů (zejména potřeba individuálního přístupu, stabilního prostředí, uplatňování principů participace, potřeba bezpečí vylučující situace ohrožující důstojnost členů domácnosti).
2. Každé dítě v domácnosti má prostor pro individualizovanou péči (čas na jednoho).
3. Pracovníci domácnosti jednají s dítětem partnersky. Pracovníci domácnosti jsou v přístupu k dítěti jednotní.
4. Složení pracovníků domácnosti je stabilní, kromě běžných personálních změn a zastupování v náhlé nepřítomnosti.
5. Domácnost je v bytě nebo domě v zástavbě, která umožňuje využívat běžnou občanskou vybavenost (veřejná doprava, zdravotní a jiné služby, školy, kulturní zařízení, volnočasové aktivity) a je tedy dobře dostupná. Nejde o účelovou budovu a není z označení zřejmé, že jde o pobytovou službu.
6. Vjednom domě je ideálně jedna (maximálně 2) domácnosti.
7. V domácnosti je počet a typ místností jako v běžném bytě (nejsou zde „ústavní“ místnosti např. kancelář, sklad pro prádlo, návštěvní místnost, WC výlučně pro zaměstnance apod.).
8. Vybavení domácnosti je osobité, praktické, odpovídá výběru a potřebám ubytovaných dětí a pracovníků. Děti jsou přirozeně zapojovány do zařizování, výzdoby i uspořádání domácnosti. Chod domácnosti není řízen centrálním řádem, ale pravidla domácnosti vycházejí ze situace a potřeb jejích obyvatel.
9. Provoz domácnosti je zajištěn obyvateli domácnosti. Pro stravování, nákup potravin, praní prádla, úklid apod. nejsou využívány centrální provozy instituce (dítě se nestravuje ve školní jídelně při zařízení), ale běžné komunitní zdroje.
10. Děti mají své osobní věci uloženy u sebe (oblečení, vybavení, knihy, hračky apod.), věci jsou bez inventárního označení.
11. V domácnosti není vyvěšený domácí řád nebo návštěvní kniha či zveřejňovány pro děti citlivé informace o jejich osobě.
12. Návštěvy blízkých osob (členů rodiny, kamarádů atd.) se neřídí návštěvním řádem, ale vzájemnou domluvou. Dítě je zapojováno do plánování návštěv (místo, čas, průběh) s ohledem na ostatní obyvatele domácnosti.
13. Děti i pracovníci mají přístup do všech prostor domácnosti. Zároveň má domácnost soukromé a společné prostory, které jsou užívány s respektem k soukromí všech jejich členů. Také je možné mít uzamykatelné některé části nábytku, a to s ohledem na bezpečí dětí (např. chemikálie) či ochranu informací o jejich osobě (spisová dokumentace).